

BUDAPESTA
3 Iunie st. v.
Duminica 15 Iunie st. n.

Va esi joi'a si aminec'a.
Redactiunea: Strad'a
arborelui verde nr. 12.

Nr. 41.

ANUL XV.
1879.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Romani'a 2 galbeni.

Cea mai mica feta in lume.

Ilustratiunea de pe pagin'a acest'a infaçiseza o raritate din cele mai curioase, o copilutia pitica, admirata in orasiile Americii, care voiesce se face o cale-toria si prin Europa.

Numele acestei fetitii mititele e *Lucia Zarata*, si se trage din Mexico. Când a vednutu lumin'a zilei ea abia a fost mai mare decâtu siepte policari si apesa numai 8 uncie.

Dar nici de atunce n'a facutu vr'nnu progresu mai mare, caci astadi, de si dens'a e deja de 15 ani, si de si se bucura de nutrementu bine ingrigitu, totus ea abia e de 25 policari nalta si abia apesa 4³/₄ pundi.

Dsiór'a Lucia e sanetosá si desvoltata proporçionat.

Totu in America se pote vede si unu piticu, unu copilu de 14 ani, cu numele Flynn, carele e de 9 pundi si de 26¹/₂ policari innaltu.

E de insemnatu, ca parintii amundurora au fost niște omeni de marime ordinaria.

Ce curiosu ar fi, deca coconul Flynn ar lua de sozia pe dsiór'a Lucia Zarata! Si se crede, ca acesta se va si intempla, caci ei par ca sunt creati unul pentru altul.

Vediendu acesta parechia, cine nu-si va aduce apoi aminte de Piticot-Staticotu, — de-unu cotu cu barba cu totu despre care credint'ra poporului nostru povesteste atate lucruri fabulose?

Cine nu va admira acestu curiosu jocu al naturei?

De si unu ce raru, asemenea curiositate a naturei s'a mai ivitu. Nu de multu a muritu Tom Pouce, carele in anii 50 a facutu mare sensatiune

prin tote capitalele. Afara de acest'a si de parechia despre care vorbiramu acuma, de presentu s'au ivitu in publicitate si alti pitici.

Ore nu indica si acesta aparitiune, ca traimu in epoc'a epigonilor?!

I. II.

Cea mai mica feta in lume.

PITIC'A LUCIA ZARATA din Mexico.

Legend'a rosei.

ummedîeu vrîndu sè 'neunune
De cununi acésta lume.
Flori, cu brațiul seu celu sfântu.
A semenatu pe paméntu.

Si menindu pe fia-care
Flóre mica, flóre mare,
Cá sè pórte 'n sinul lor
Unu simbolu stralucitoru,

A đisu Rosei : „Flóre dalba
Înflorindu, tu se fii alba,
Iér corol'a ta sè fia
Semnu de nevinovația !“

Dar când fu cá sè 'nfloréscă,
Sinul sè si-l desveléscă.
La ea omul a privitu
Si ea 'ndata s'a roșitu !

Si d'atunci, sub ceru, sub stele,
Câte dalbe floricele
Se 'nrosîescu fâra de scire
Sub vielén'a lui privire !

VERONICA MICLE.

Maritata si totusi fara barbatu.

— Romanu americanu, de Mrs. May Agnes Fleming —
(Urmare.)

Si a dón'a visita o face elu dupa câteva septe-mâni nemascatu, diu'a la amédîadi. Este óre purtarea si celui alaltu asemenea, carele își cercetédia jertf'a mascatu si în órele de nópte? Unde este dovéd'a, cá acusatul si mascatul au fost un'a si aceeasi persóna ?

Ací devení Mr. Carson elocuinte, aretá cátu de debile sînt dovedile în acést'a cauza principala, si cumca acei doi nu au fost un'a si aceeasi persóna elu va dovedí. Mr. Carls court a parasitu locuint'ă capitanu-lui Villiers ceva nainte de optu óre în diminét'ă đilei din 24 decemvre 1862, si a împartașitu amicului seu „cá o dama este în jocu.“

Acea este adeveratu. Înse dam'a acea nu a fost acea féta nefericita si elu va aretá laudabilului jurí, cá clientul seu dela optu óre pâna la nóue óre, adeca pe acelu timpu pe când s'a comisu omorul pe câmp'ă Battersea, a fost în Londra cu acést'a dama si cu camerier'a ei. Acusatul din considerațiuni respectuóse cátra acést'a dama a trebuitu sè taca, cu asemenea marinositate înse se presentă ea acum spre a dovedí onórea si neculpabilitatea lui. Din caus'a morbului nu i s'a împartașitu arestarea domnului Carls court, si abiá eri fu ea încunosciint'ă, si astadi e — aici.

Unu murmuru întrerupse tacerea mortuala.

Prinso nerul roși si apoi devení palidu.

O dama cu unu velu pe față fu presintata.

O tacere profunda întră de nou. Ea își aruncă velul înderetu si ochii tuturor se atîntira spre Paulina Lisle.

Ea erá palida cá marmorele. Numai odata își aruncă ea privirea pe prinso nerul. Ochii lui se pareau cá si când aru rugá-o sè taca. O suridere placuta se oglindă momentan în față ei, dupa acea se vedí o resoluțiune espresa. Guido Carls court își plecà capul

în jos si nu si-l mai redicà pâna nu fu declarat nevinovat.

— Este permisu sè întrebu numele dtale, dómna ?

Ea pași unu pasu înainte.

— Pe mine me chiama Paulina Lisle, înse acesta nu este numele meu. Îndata ce veti audí, ce voiescu a ve împartași, me veti întielege.

Multi dintre cei presenti au cunoscut'o, înse numai doi au priceputu întielesul vorbirii ei. În susi tatal ei erá suprinsu.

— Nu e numele ei ? Ce va sè đica acést'a ?

Înse nainte de a se îmbracă cugetul în cuvinte, începú ea a vorbí.

* * *

Déca Robert Lisle afirmá, cá o apatia straordinaria cuprinsese pe fiic'a lui, elu nu esagerá.

Pâna când spiritul nu a fost de totu liberu, ea s'a reculesu în graba ; îndata ce înse memori'a ierasi i-a revenitu, a încetatu restaurarea. Ea cadíu în unu feliu de letargía, vorbiá pușinu si raru, sídea séu zacea óre întregi palida în tacere cá o statua fâra vict'ă. Dupa legile medicinei reconvalescint'ă ar fi trebuitu în acelu timpu sè faca progresu duplu.

— Ea trebue sè aiba ceva la ânima, — đise medicul renumitu din Londra, — si unu spiritu morbosu nu se póte vindecá. Déca nu-ti spune ea dtale morbul ei, si dta nu affi mijlócele a ridicá suferintiele ânimei ei, ostení'a mea este desiérta.

Ei o sfatuiră, o rogara a-si descoperi secretul ânimei, ea înse respunse : sè o lasé în pace, vorbirea o ostenesce, ea nu suferé de nici unu morbu secretu, ei e numai slaba. Si buzele ei palide se închisera osténite, iér ochii ei privira doiosi peste oceanul întinsu.

Alice erá mórta, Guido pentru totu-de-una îndepartatu. Guido ! Guido ! Vechi'a istoria, si numai însasi mórtea i putea recâștigá acum odihn'a.

Ea l'a perdutu si cu elu se pareă a fi perdutu ânim'a si viet'ă. Acum elu se află în America, o credea rece, fâra ânima si nici odata nu avea sè întielega, cum îl iubese.

Ce-i pasá ei acum de viet'ă ? Ce valóre avea acum acea viet'ă ?

Superbi'a si egoismul ei au sedus'o, si acést'a erá finea.

De ar fi fost Paulina deplinu sânetósa, ea nu s'ar fi confundatu în astfel de reflexiuni posomorite, putearea ei spirituala si corporala înse erá acum sdruncinata.

Đile întregi sídea ea cu mânilé încrucisiate la feréstă si priviá duiósa peste câmpu si oceanu, ea nu primiá visite, si a perdutu tóta interesarea despre ucideréa Alicei. Amic'a ei erá acum mórta, ce interesu avea ea sè scé cine a ucis'o ? Ea sciea, cá e fratele lui Guido, si de l'ar si persecutá, totusi pe Alice nu o-ar mai puté redobândí.

Asiá trecea timpul.

În diu'a nainte de pertractarea juríului în caus'a lui Guido Carls court, se oprí o trasura cu o femeia tinera, care venise dela gara, nainteă casei lui Ulrich Mason.

Rosanna deschise usi'a.

— Locuiesce aici dsiór'a Lisle ?

— Da, — respunse Rosanna mâniósa.

— Am sè vorbescu cu dsa în o afacere fôrte interesanta, — observá acést'a cu o iritațiune espresa.

— Dsiór'a a fost morbósa si nu primesce pe nime.

— Ea trebuie să me primescă.

— Trebuie, madame, — zise Rosanna rece.

— Ea me va primi, deca î vei împărtăși, că Ioana Seaver din Wales a venit în o afacere dela care depinde viața sau morțe.

— Împărtășește-mi mie, — zise Olivia pașindu spre dâns'a, — eu sîm muma dsiorei Lisle.

— Scusa-me, numai dsiorei o potu împărtăși. Scie ea că Mr. Carls court este acusat pentru unu omoru, si mâne trebuie să se presente naintea juriului?

— Firesce că nu scie; ea a fost foarte morboasă, si noi nu-i împărtășim lucruri de acele ce o potu irita.

— Pentru Ddieu! — esclama cea femeia, — lasati-me să vorbesc cu dâns'a, dela acest'a depinde viața sau morțe.

— Eu voi împărtăși fiicei mele despre venirea dtale, — zise Mrs Lisle, — apoi dispuna ea deca voiesce să te veda.

Dupa câteva minute Mrs Seaver fu chemata în launtru.

Paulina se scula.

— Ioano! Tu!?

Tiner'a femeia i saruta mânila, ier Mrs Lisle se îndeparta.

Dupa o convorbire de diece minute se audî unu țipetu înfioratoru prin întreg'a casa.

Înspaimentate alergara muma si Rosanna în chil'ă Paulinei.

Palida că unu cadavru statea Paulina în mijlocul chiliei, ier Ioana la picioarele ei cautându să o liniștesca.

Rosanna o împinse de aci că pe o vipera.

— Ce i-ai împărtășitu? Ce i-ai facutu? Paulino, ce s'a întemplat?

Cu ochi furibundi se întorse Paulina cătra ele.

— Pentru ce nu mi-ati împărtășitu mie? pentru ce voiti să mai încarcati omoru pe sufletul meu? pentru ce? Oh, pentru ce? Ddieule! a cugetă, că elu a zacutu atăta timpu în arestu, că viața lui a fost în periclu prin vin'a mea!

— Despre cine vorbesci tu Paulino? — o întrebă Mrs Lisle, — dora nu despre Guido Carls court?

— Despre cine altul? Da, despre elu, caruia am fost unu blastemu de când l'am cunoscutu. Eu i-am sigilatu buzele cu unu juramentu, si elu nu l'ar fi calcatu pâna în sfârșitu. Pentru ce nu mi-ati spusu, oh, pentru ce ati voitu să me faceti ucigătoare?

Ea începù a plânge, ier Ioana caută să o liniștesca.

— Ele de securu nu au sciutu, dsióra, si înca nu e târziu. Deca înse dta prin alterațiune vei deveni ierasi morboasă, mâne nu vei fi în stare a-l scapa. Liniștesce-te pentru Ddieu, apoi tôte se vor repara!

— Nu me însielă si tu Ioano! În adeveru potu eu mâne înca să-l mântui?

Nainte de ce putu Ioana raspunde, se deschise usi'a.

— Multumita lui Ddieu, acum vine barbatul meu, — zise Olivia.

Ea alergă naintea lui că totu-de-una la revedere, si-i împărtăși în cuvinte fără nici unu necsu ce s'a întemplat.

Robert Lisle o ascultă cu atențiune.

Prepusul, cumca ar existe între Guido si Paulina o relațiune abnorma secreta, se pareca a se constata. Sciutu-a strain'a despre acea? Elu plecă cu soçi'a sa

sus. Paulina s'a liniștitu într'acea în modu extraordinaru.

— Am să vorbesc cu dta, tata, — începù ea îndata. Rosanno, grigesce de dâns'a Seaver, ca mi-a facutu unu mare serviciu si te rogu, mama, lasa-me unu momentu singura cu ta'ta!

Ele se îndepartara.

— Este adevratu, tata, că Mr. Carls court e acusat pentru unu omoru si se afla în arestu?

— Durere, da, fiic'a mea.

— Durere? Dta dora nu-l credi culpabilu?

— Nu, înse indiciile aduse că dovedi sînt nereturnabile, si pozițiunea lui este foarte critica. De nu va puté arată unu alibi, elu va fi osânditu.

— Unu alibi este dovéd'a presintiei sale în unu altu locu pe timpu când s'a comis omorul?

— Da.

— Dupa marturisirea matrosului Alice Warren a fost ucisa în dimineti'a ajunului de Craciunu din anul 1862 între optu si noue ore, si aceste împregiurări îl suspicionedia pe Guido?

Vocea ei era resoluta si clara, — nenaturalu clara.

Faci'a ei era palida că a unui cadavru.

Mr. Lisle aprobă cu capul si o privia înspaimentatu.

— Si pentru ce nu voiesce elu să deie unu alibi?

— Elu dice, că acea nu-i stă în putere, elu a fost pe acelu timpu în o birja pe stradele Londrei; înse nu scie numerul aceleia. Eu cugetu, că elu voiesce să crutie pe ore cine, si foarte verosimilu că pe o femeia.

Paulina prinse mâna tatalui ei.

— Ai dreptate, tata; eu sîm acea femeia.

— Tu, Paulino! — esclama Mr. Lisle înspaimentatu.

— Da, eu, — zise ea în unu tonu asemenea de aspru, — si tu poti cugetă, ce pôte elu presupune despre mine si despre tacerea mea.

— Elu scie, că nu ti-am descoperitu nimic'a în cauza, si m'a rogatu si astadi, că să nu-ti împărtășescu sôrtea lui, că ultimul favoru ce i-asiu puté servi, si să te îndepartedi din Angli'a.

O tacere adâncă urmă. Si când începù Paulina ierasi a vorbi, vocea ei tremurá:

— Tu trebuie să me însoțesci, tata, la Londra, că să-i dovedescu neculpabilitatea.

— Si poti tu acea?

— Da. În dimineti'a ajunului de Craciunu din anul 1862 între optu si noue ore a fost Guido Carls court la mine. Ioana Seaver a fost cu mine si pôte acest'a marturisi. Elu e barbatul celu mai nobilu si marimosu, si eu voi implini mâne unu actu de simpla dreptate. Lasa-me acum singura si eu contedi că mâne me vei conduce de dimineti'a la Londra.

— Încrede-te în mine, fiic'a mea brava, Ddieu să te binecuvinte!

Elu o sarută si plecă.

Paulina remase singura si scieca ce a suferitu Guido prin si pentru ea, i cunoscea marimositatea, fidelitatea si cugetul nobilu. Cătu îl iubiă ea si ce a suferitu ea în acele ore, numai Ddieu scieca.

Ioana Seaver a remasu peste nopte în casa, si avea în dimineti'a următoare să însoțesca pe Mr. Lisle si pe fiic'a lui. Paulina era liniștita înse doiósa. Superbi'a ei disparu că o ilusiune, si cugetă acum numai la acea, că va mântui si eliberă pe Guido.

* * *

(Va urmă. *)

Calindarul septemănei.

Dumin.	3 15	G. 2 d. R. ss. mm. Lucian, Ipațiu.
Luni	4 16	s. p. Mitrofan, c. ma Sofia.
Marti	5 17	s. st. m. Doroteiu, s. m. Marcian.
Mercuri	6 18	cc. pp. Visarion, Ilarion N.
Joi	7 19	s. st. m. Teodot, s. m. Artemia.
Vineri	8 20	s. m. m. Teodor St., s. m. Nican.
Samb.	9 21	s. p. Ciril, ss. Tecla, Mariamna.

Academ'ia Româna.

Bucuresci 9 iunie st. n.

Sciu că ve intereséza pré multu cele ce se petrecu la „Academ'ia româna“; dar ve rogu, sè aveti rabdare, càci afacerile ei de asta-data, mai vèrtos cele ce privescu reconstituirea ei prin nòue statute si regulamente, receru matura combinațiune si prin urmare timpu si iér timpu.

Potu sè ve spunu, cà comisiunea de cinci, însarcinata cu aceste din urma afaceri, în dòue siedintie de pâna acum, abiá ajunse a statori primii doi paragrafi din statute, si si acestia prin lupta apriga de pareri.

Sânt adeca unii membri, cari pretindu, cà „Academ'ia româna“, prin reconstituire, sè se puna pe gradul celu mai înaltu al conceptului modernu, sè traga în cercul activității sale întrég'a activitate a spiritului omenescu, cu tóte sciintile si artile; sânt iérasii alții, cari credu, cà ar fi lucru nemodestu si de prisos, a se preocupá de lucruri, ale càror necesitate n'o simte poporul românu în modestele sale condițiuni de astadi.

Este într'adeveru curiosu, cum unele dintre primele lumini spirituale ale României libere, totu atunci, când acésta tîera, în desvoltarea sa politica, în pretenșiunile sale de libertate, civilisațiune, independenția se întrece cu cele mai avântate staturi de pe acestu globu, totu atunci se temu de unu cadru pré largu al activității supremului areopagu sciintificu.

Dar aparițiunea este naturala firei românuului. La Români — de secolii — numai raru, pré puțin si nascura, cari aveau cutesanti'a d'a privi în ochii lunei celei mari si d'a se pune cu ea alaturia. Înse totu atâtu de natural e, cà Româniea chiar acestor rari si puținii are a-i multiamí progresele sale de astadi si anume libertățile de cari se bucura. Acolo, pe unde atari barbati nu s'au nascutu, Românisml este în nópte, în amortiéla; strainii îl pórtá cá pe o turma de vite.

În scurtu: „Academ'ia româna“ este în corpu si forma gat'a, dar spiritul ei se afla înca în durerile de nascere. Sè sperâmu cà — si aci va învinge geniul lui Traian!

Si óre este îndreptatita acésta buna speranția? Eu credu cà — da. Vi s'a reportatu, cà Academ'ia si-a înauguratu activitatea presente prin invitarea, cà sè-si ocupe scaunele academice toti acei ilustrii membri ai sei, cari de 12 ani încóci, din diverse motive s'au consideratu de dimisionati din șirul ei. Astfel au fost invitati domni: marele poetu Alesandri, marele archie-reu Melchisedec, marele barbatu de statu Andreiu de Mocioni si celebrul oratoru dr. Titu Maiorescu.

Iéta acum, care este astadi ilustr'a cununa a Academicilor nostri actuali: Alessandri Vasile, Aurelianu Petre, Babeșiu Vincențiu, Barittu George, Caragiiani Ioane, Cipariu Timoteiu, Cogalniceanu Mi-

hail, Cretulescu Nicolae, Falcoianu Stefan, dr. Fetu Anastasiu, Ghica Ionu, Hașdeu Bogdan, dr. Hodosiu Iosifu, Ionescu Nicolae, dr. Laurianu Aug. Treboniu, dr. Maiorescu Titu, Maniu Vasile, P. S. S. Melchisedec episcopu, Mocioni Andreiu, Odobescu Alesandru, Papadopol-Calimach Alesandru, Quintescu Nic., Roman Alesandru, Sbiera Iuon, Sion George, Stefanescu Grigorie, Sturdza Dimitrie, Urechia Vasile Alesandrescu.

De toti adeca 28, dintre cari 22 sânt întruniti, iér sosirea înca a câtiva se aștepta. Cum deci sè nu fia îndreptatita speranția pentru triumful ideilor bune!

Întregu corpul celor presenti, ieri, dumineca la 1³/₄ d. m. fu primitu în audientia particulara solena la palatul din Cotroceni — de càtra Înălțimea Sa regala, Domnitorul Carol I, carele ascultându adres'a de multiamire, pentru sanționarea legii votate de camere si astfel crearea Academiei autonome si bine dotate de càtra statu, respunse în celu mai afabilu limbajiu, cà „este mândru de acésta instituțiune savante, si cà — precum pâna acuma cu placere i-a fost presiedintele onorariu, mai multu cu spiritul; asiá si pentru mai departe cu bucuria primesce a-i fi si în fapta protectore si presiedinte.“ Dupa acésta conversá în particularu cu fia-care membru, îndreptându fia-carui câte un'a séu si dòue diverse întrebări, despre împregiurări dela Academia, din literatura, séu de acasa din părțile locuintiei membrului concerninte, si astfel lasându fia-carui câte o placuta impresiune si suvenire.

În siedintia de astadi, Academ'ia româna ocupându-se mai multu de cestiuni interne, o unica conclusiune a sa merita a fi notata pentru cunoscinti'a publica. Guvernul României adeca a facutu fericitul începutu, d'a cere corpului savante opiniunea sa într'o cauza de terminologia politica. Redicându adeca unu hotel séu o fauria pentru baterea de bani, si dorindu, a-i pune pe frontispiciu inscripțiunea semnificativa, consultá Academ'ia, cà — cum sè sune acea inscripțiune? Academ'ia, dechiarându cestiunea de simpla, far a o mai avisá vre-unei secțiuni, se pronunçiá pentru inscripțiunea simpla: „Monetaria.“

În fine ar fi sè vi mai descriu o serata deliciósa din Bucuresci, o serata cá si care pentru români — firesece cà numai prin capitalele României libere potu fi cugetabile. Dar — se apropia ór'a închiderei poștei române, care are nedumerinti'a d'a face, cà dupa închiderea ei la 7 óre de séra, peste tóta nóptea si pâna mâneđi la 8 sè nu mai poti espedá nici o epistola, fiindu cà — n'ati crede! — marcele poștale aici nu se capeta decátu numai la poșta principala si numai în órele oficiului!! — si asiá trebuie sè fiu scurtu si sè vi însemnu numai atâta.

Marele poetu, academicul nostru Vas. Alessandri, a scrisu, precum se șioptesce printre adepti, o drama naționala admirabila în versuri, pe care primii artisti dela teatrul naționalu tocmai o studiéza. Lumea româna aude si tremura de curiositate. Dl Alessandri se afla în Bucuresci — pentru Academia si pentru senatu. Acù, amicul seu, dl dr. Titu Maiorescu se pune si invita pe sér'a de vineri'a trecuta la casele sale, unu mare numeru de amici si cunoscuti, barbati mai vèrtos de litere si o cununa frumósa de dómne si domnióre, încátu pe la 8¹/₂ i se împlu elegantele si spațiósele salóne. Membrii Academiei cei de dincolo erau toti de față.

Deci — ce sè vi đicu! Dl Alessandri, pân' la mediu de nópte, parte enarà prescurtându, parte ceti parthiiele principale ale opului seu: „Legendele lui Despot Voda“, iér mulțimea ascultá încântata si esal-

tata de placere si admirare! Despot Voda este greculetiiu celu istetiū, carele în a două diumetate a seclului XVI, cu forti'a si minciun'a usurpă tronul Moldovei si apoi perî ca vai de elu. Priu acestu opu ilustru autoru s'a întrecutu chiar pe sine. Între pause se servira dulcetiiuri si beuture recoritorie, si se tînura conversațiuni interesante si placute. Aste petreckeri forméza farmecul capitalelor. B.

Pastoral'a episcopului Pavel.

Oradea-mare 10 iunie.

Eri se tînu sub presidiul noului episcopu al diecesei Orădii-mari primul consistoriu. La această sîedintia interesanta participa 24 de assessori consistoriali, unu numeru acesta care de multu nu s'a vedîutu întrunitu în sal'a acestor sîedintie.

Obiectul de frunte al acestei prime sîedintie a fost pastoral'a noului episcopu, îndreptata cãtra toti preotii din diecesa, cetita de Pr. Ssa si în mai multe locuri întimpinata de repețitele exclamațiuni entusiastice ale celor presinti.

În această prima scrisóre adresata cãtra preoțime, Pr. Ssa „episcopul, parintele si fratele“ tuturora, saluta pe toti din ânima, si totu-odata pentru orientarea lor în viitoru, i reflectéza la unele principii, dorintile sale si datoriiile preoțimei, cari sînt menite a înaintă înflorirea diecesei. Va sê dica, pastoral'a acest'a e unu felu de programu al Pr. Sale, de aceea va fi interesantu sê-o schitiãmu cãtu de scurtu.

Antãiu accentuéza, cã cunoscëndu-si misiunea sublîma si sãnta, nimica nu va lasã nemișcatu pentru realizarea scopului salutaru; dar pentru asigurarea rezultatului va dorî si pretinde, cã si preotii sê-si faca datorîa.

Apoi adressandu-se cãtra canonici, archii si vice-archidiaconi ordinari si surogati, i invita a-i dá mânia de ajutoru, si face apelu mai ales la protopopi, cã de o parte prin autoritatea lor sê tinda a îndreptã smintele, abaterile, negligintia sêu indolintia, iera de alta sê-i faca relațiuni fidele si sê-i deie informațiuni si opiniuni consciintiose.

Pasagiul urmatoru e punctul cardinalu al pastoraliei întregi, de aceea îl intercalezu aici din cuvëntu în cuvëntu:

„Acî nu putem a nu ne esprimã dorintia Nõstra de a ajunge cãtu mai în graba timpulu, în care sê ne putem bucurã de *autonomia bisericesca*, si obiectele cele de mare importantia, referitorie la bunastarea bisericeii si religiunii, la promovarea culturai religiosomorale si la prosperarea diecei sê le putem pertractã în *sinõde mestecate din preotii si mireni* conchiamãnde, si sinõdele protopopesce sê aiba dreptu de a judecã cã foru de I instantia în cause judiciare, — înse dupa ce aceste pentru nescari pedeci înca nu ne sînt concesse, cã totusi Fratii Protopopi, cã conducatorii districtelor sale, sê aiba unu cercu mai largu de activitate, aflãmu cu cale de a le dá facultate: cã în afaceri administrative bisericesce mai mici, atãtu economicali cãtu si disciplinarii, afara de a preotilor, tôte cauzele subversãnde cercãndu-le, si înformãndu-se deplinu despre dênsele, sê le si judece, si judecãtile — primindu-se prin pãrti — sê le esecute, aceia înse cari nu aru fi îndestuliti cu judecat'a Protopopului, vor avé dreptu de a apelã aici la Ordinariatu.“

Dupa aceste se întõrce cãtra preotii rurali, spunëndu-le ce sublîma e misiunea unui preotu si ce datorîi sacre învolve numirea de „parinte“. Apoi constatãndu lips'a ce preotii duc în multe pãrti, promite a

întrebuintia tóta ocasiunea binevenita spre a usiorã greutãtile lor, precum si a veduvelor si orfanilor.

Punctul urmatoru asemene e importantu pentru dieces'a Orădii-mari, de aceea îl reproducu în estensu:

„Vom face totu ce va fi cu putintia cã fondurile diecesane sê crésca, si vom priveghiã cu sirguintia datorita, cã acele sê se manipuledie cãtu se pôte mai acurat, mai cu mare folosu si starea lor din anu în anu *sê se deie la cunoscintia publica*, asiã, precum acest'a s'a practisatu si în cealalta diecesa pãn'acuma prin Noi guvernata, cãci Noi precum în trecutu, asiã si în venitoriu, cãtu timpu Ne va învrednici Dumnedieu sê fimu în acestu scaunu episcopescu dõra nici într'unu ramu al guvernãrei nu vom fi cu aceea strictetia, care avemu datorintia de a o desvoltã cu privire la înmulțirea, manipularea cea buna si asigurarea deplina a banilor fundationali, fia a diecesei întregi ori a bisericilor, sêu a altor fundatiuni private.“

În fine reflectéza preoțimea sê traiésca în armonia, precum între sine asiã si cu poporul; si accentuéza, cã delatiunile secrete si informațiunile private, i sînt nesuferibile.

Acest'a e în estrasu cuprinsul pastoraliei. În ea vedemu trei idei principale: dorintia d'a introduce sinodalitatea, — largirea cercului de activitate al protopopilor prin facultatea data d'a judecã în cause mai mici cã foru antãiu, — si în fine darea de sêma anuala despre fondurile diecesei, ceea ce pãn'acuma însedaru sa reclamatu. Tôte aceste ne îndemna sê prognosticãmu diecesei unu viitoru frumosu! Asiã sê fia!

Cor. ord.

Esposițiunea din Alba-Regala.

II.

(Fabricate si industria mica.)

Finindu observațiunile mele cu industri'a de feru, am intratu în ramulu fabricatelor în Ungari'a.

Parol'a dîlei astadi este înaintarea industriei mari si mici în Ungari'a.

Se nasce înse întrebarea: posede Ungari'a condițiunile pentru înflorirea industriei?

Trei factori contribue principalminte la acestã înflorire si adeca: materialul crudu bunu si eftinu, capitalu suficientu si eftinu, înse mai-cu-sêma lucratori eftini si apti.

Ceea ce se atinge de primul factoru, adeca de materialul crudu, nu se pôte negã cã Ungari'a produce multu materialu crudu de calitate superiõra, dar în privintia pretiului nu se pôte mesurã cu materialul eftinu, ce-l trage Engliter'a din coloniile sale. Cu tôte aceste acestu factoru multu putînu este favorabilu industriei din Ungari'a. Mai reu stãmu cu capitaliele. Industriasîul din Ungari'a, care platesce pentru capitalu 8—12%, nu va puté concurã nici chiar în tiér'a sa cu industriasîul englesu sêu francesu, acãrui capitalu de întreprindere abiã cõsta 3—5% pe anu.

Lips'a de capitalii proprie eftine si nesigurantia de creditu pentru capitale strãine va fi înca multu timpu neinvinaibila pentru industri'a ungarésca.

Si mai reu stãmu în fine cu al treilea factoru adeca cu lucratori apti si eftini. Asemenea putere de lucru presupune o poporațiune dêsã, fiindu cã numai astfel se pôte formã o clasa de lucratori, cari din generațiune în generațiuni își câștiga õresicare dibacia si aptitate în anumite brãnsie de industria.

Poporațiunea în Ungari'a înse faciã cu arialul ce-l cuprinde este rara, brațiele ei abiã ajungu în ge-

ner pentru cultivarea pamântului, iera lucratorul de pamântu greu si numai pe lângă plata buna se decide a se face lucratoru de fabrica.

Aceste dişe aci, se potu aplică si pôte cu mai multu dreptu si asupra României.

Numai urmarea consciinţoşa a principiilor naţional-economice în economîa de statu potu delatură aceste calamităti.

Încungiuarea speselor nefructifere (militarismul etc.) si prin acést'a reducerea contribuţiunii pe de o parte va favorisă înmulţirea capitalielor interne, iera pe de alta parte va face sè creşca poporaţiunea, fiindu că crescerea poporaţiunii se afla totu-de-una în proporţiune drépta cu bunastarea familiei. Înmulţirea poporaţiunii prin elemente straine de multe ori pôte deveni periculosa.

Ieta causele, pentru cari esista în Ungari'a asiă de putfine fabrici, dintre cari unele abia vegetéza, că lucratorii în parte mare sânt împorati.

Cele mai înfloritore fabrici în Ungari'a sânt fabricele de faîna, fiindu că materialul este în abundanţia si braçe trebuescu putfine.

Fabricate de sticlaria si porcelanu înca am vediu espuse, finéti'a si gustul lor înse sânt inferiore; mai tare mi-au placutu cuptorele (sobe) de porcelanu, cari pe lângă practibilitatea lor, sânt de forma placuta.

O însemnata parte a esopiţiunii (celu putînu 16 odai) este ocupata de mobilele espuse, de tota categori'a si calitatea.

Am vediu unu dulapu, în care eră arangiata o mobilatúra întréga, patu, mésa, doue scaune, oglinda etc. tôte lucrute cu multa maestria, mai multu admirabile decâtu practice.

Mai reu a fost reprezentata industri'a de testile séu tiesaturi. Abstragendu dela aceea, că industri'a nostra de testile este înca în fasia, nici aceea, care esista, n'a fost reprezentata dupa cuviinţia. Anume, postavari'a si flari'a sasésca, care prin calitatea sa durabila a sustînutu în orientu concurenti'a cu succesu faça de alte fabricate de aceeaşi natura, n'a fost reprezentata mai de locu. Pôte timpurile grele, dar pôte chiar si procederea neconsideratore a magiarilor, faça de celelalte naţionalitati nemagiare, li-a detrasu voi'a atatu sasilor, câtu si celorlalte naţionalitati de a se presintă cu productele lor la acést'a esopiţiune.

Între maestriile de categori'a industriei mici, unul dintre cele d'ântaiu locuri îl ocupa curelaritul. Poporul ungurescu că poporu calaretiu par exelence, afla mare placere în fabricarea de frâne, siele, hamuri etc. si înca nu fâra dibaciă. Totu gustului naţionalu pentru cisme se pôte ascrie si înflorirea meseriei de cismaria, fiindu acestu articulu fôrte cautatu.

Acést'a se pare a fi batutu la ochi înca înainte de anul 1870 princulu Napoleon (printiul rosu), care aflându-se în Pesta si întrebatu fiindu, că ce impresiune a facutu capital'a Ungariei asupra lui, a respunsu: „De când sîm, n'am vediu atâte cisme la olalta.“

S.

Academîa la principele Carol.

Bucuresci 10 iunie.

Ieta ve trimitu aice tecstul discursului adresatu de cătra presedintele Academiei, dl Ionu Ghica, In. Sale Regale, precum si respunsul Pré Înaltului Domnu, cu ocasiunea primirii Academiei la palatul de la Cotroceni, în diu'a de 27 maiu (8 iunie.)

Discursul dlui Ion Ghica suna astfel :

„Mari'a Ta,

Academîa Româna, patrinsa de recunoscinţia pentru solicitudinea ce Altetiea Vóstra Regala a aretat u acestei institutiuni, vine astadi, cu celu mai profundu respectu, sè-I esprime simtiemintele sale de gratitudine.

Idei'a fundamentala de a face cá limb'a sè fia una, precum una este si victi'a naţionala în noul Statu Român, a datu nascere „Societătii Academice Române.“

Cultur'a spiritului, în tôte ramurile activitătii sale, face glori'a naţiunilor civilisate, gloria care se mesóra dupa urmele de lumina ce lasa din generaţiune în generaţiune, în litere, în sciintie si în arte, cá si în vitejia.

Cá mai tôte cugetările naţionale, si acést'a a fost rezervata domniei Mariei Tale a o realisă. Ea a fost si este din numerul acelor cari sânt menite a înaltia naţiunea pe trépt'a ce i se cuvine.

Cá patronu, Altetiea Vóstra Regala s'a asociatu la modestele nóstre încercări; cá Suveranu, a sanţionatu transformarea Academiei în institutiune naţionala.

Noi, membrii acestei institutiuni, venim dar respectuosu a esprime simtiemintele nóstre de gratitudine Înaltului nostru protectoru, si totu-odata a rugă pe Suveranu sè binevoiesca a primi *presidenţ'a onoraria a Academiei Române!*

Acést'a este cea mai scumpa dorinţia a membrilor Academiei, cari vinu a depune omagele lor la piciorle Tronului Altetiei Vóstre Regale!“

M. S. R. Domnul a respunsu cu urmatorele cuvinte :

„Sînt mândru că sub domni'a Mea s'a fondatu Societatea care astadi devine Academia Româna. Urezu din tota anim'a că acést'a frunosa institutiune sè fia unu avutu isvoru pentru sciintia, pentru limb'a si istori'a nostra naţionala. Primescu cu o víua satisfaciune a fi presedintele onoraru al acestui doctu corpu, precum amu fost fericitu de-a fi, chiar dela fondarea ei, Presedintele Societătii Academice!“

Esamene şcolare.

Maidanu (Carasiu) 7 iunie st. n.

Multu stimate Domnule!

Mercuri în 4 l. c. înainte de amedi am avutu examenul de véra cu tinerimea; la acesta a fost de faça P. on. dl protopopu si dl comisariu şcol. Ios. Novacu (acesta fiindu fôrte reu morbosu s'a rentorsu acasa) din partea comisiunii esaminate, iera diu comuna au fost antisti'a comunala, comitetul parochialu si alti locuitori în numeru considerabilu cum n'a mai fost de 10 ani de când sînt învetiatoru atătia la altu esamenu.

Esamenul a decursu în ordinea cea mai buna si pentru cá sè nu me laudu însu-mi, řicu numai că P. o. dl protopopu prin cuvântarea de încheiere s'a aretat multiamitu si îndestulitu cu examenul.

Totodata credu că e bine a ve scrie si numerul pruncilor din Maidanu.

În anul şcolaru 1878/9 am avutu prunci apti de şcolă, dela 6—12 ani : de secul barbatescu 70, de celu femeiescu 52, la olalta 122; din acestia au cercetat şcol'a, fii 67, fiice 25, la olalta 102. 92

Din care cauza dl protopresbiteru a propus comitetulu parochialu cumca, fiindu numerul pruncilor pré mare numai pentru unu învetiatoru, prin o cuvântare potrivita a isbutitu de s'a învoitu comitetul a

înfintia mai o clasa, luându-se despre acésta protocolu.

Dupa amédi s'a tînutu esamenul în Agadicu, sporiul a fost bunu, înse pruncii fórte slabu cercetédia școl'a, căci numerul pruncilor e mai mare decâtu în Maidanu, si la esamenu am numeratu numai 36 școlari peste totu. Edificiul e de totu necorespondietoru.

Dl protopresbiteru si acolo a propusu comitetulu parochialu sè împlinésca ce cere legea sustátore, adeca înfintiarca II clasa, la ceea ce comitetul nu s'a învoitu, ci numai la marirea si largirea edificiului respective a chiliei pentru învetiaméntu.

În fine, Multu stimatè dle Redactoru, în numele colegilor mei, din no'ariatul Maidaneanu vinu a aduce multiamita publica dlui notariu Ales. Filipoviciu pentru îngrigirea sa cea mare ce o are față de noi învetiatorii si de școlele nóstre, căci prin staruintia dsale primimtu toti salariile anticipative pe 3 luni, școlele nóstre sînt provediute cu tóte mobilele, recu-sitele si obicetele de învetiaméntu recerute, cu unu cuvéntu ori ce lipsesce la școl'a sîntemtu recercati și aretá prin conspectu numai, si îndata se împlinesce scadieméntul.

S. LIUBA.

De la Sabesiu.

(Maialu, plóia, economiu.)

— 5 iunie.

În 2 juniu, a dóu'a di de Rosale, școl'a româna d'aici a serbatu maialul, la care a luat parte nu numai o imensa multime de poporu d'aici cu vr'o 500 școlari si școlariie, ci si din satele învecinate. Au fost óspeti chiar si din Pesta, Lugosiu, Sibiu si Alba-Iulia.

Petrecerea a fost adevérata serbatóre a poporului, n'a lipsitu vesel'a, jocul, si — toastele.

Înse când erá sè ni fia lumea mai draga atunci Jupiter pluvien s'lobozi unul dintre cei mai strasni toasturi ai sei.

Acel'a a fost celu mai semburos, pentru cà poporul l'a aplaudatu din sufletu si cu vivate sgomotóse. Cu tóte aceste petrecerea a încetatu în padure numai sér'a, si apoi s'a continuatu în orasiu.

În dílele urmatóre apoi esiau sute si mii la cucuruz, vii, holde si gradini pentru cà tóte sînt mândre si bogate.

Dintre póme, persecii si vișinii jóca la noi în síesu rol'a de frunte; în munti merele si prunele.

Cor. ord.

Biserica si școl'a.

Consecrarea noului episcopu de Gherla, a Pr. SSale Ioanu Szabó, se va face în duminéc'a viitóre. Se crede, cà Esc. Sa mitropolitul din Blasiu va delegá pentru actul acesta pe Pr. SSa episcopul Pavel, si astfel consecrarea se va întemplá în Oradea-mare.

Regele a daruitu 300 fl. pentru restaurarea bisericiei gr. or. române din Zlatna.

Unu nou medicu român. Dl Augustin Dumitranu dílele trecuta a obtínutu la universitatea de aice diplom'a de dr. în medicin'a universala. Dsa este celu d'ântáiu român, carele a facutu la universitatea acésta doctoratul în medicina dupa sistemul nou. I dorimtu succesu pe carier'a sa frumoasă!

Școl'a noua în Dobrogea de curénd s'a deschisu în orasiul Mahmudie; s'au înscriu 24 elevi: 18 români si 6 evrei, si 10 eleve: 7 evreice si 3 române, în totalu 34 elevi si eleve.

Ce e nou ?

Moștenitorul de tronul Rudolf dílele trecute a sositu la Lisabon. Pe piatr'a arsenalu a fost întimpinatu de regele portugalu, ministrul-presiedinte si ministrul marinei. De acolo fu petrecutu în palatul Ajuda, unde fu primitu de regin'a. Sér'a se dete unu prândiu de gala la curte. În díu'a urmatóre visitá museul de sciintie naturale si sér'a asistá la reprezentatiunea teatrala. La 5 l. c. moștenitorul de tronul facu excursiune în muntii asturiani, spre a véná ursi.

Nunt'a de aur a parochiei imperatesei germâne s'a serbatu la Berlin în 10—11 l. c. cu pompa oficiala. Imperatul Francisc Iosif nu s'a dusu, nici tiarul, ci numai principii mai mici ai Germaniei. S'au facutu câteva grajiari. Entusiasmul a lipsitu cu deseversire.

Tiarul si famili'a sa s'au rentorsu din Livadia la Zarskoje Selo.

Orisonul politicu. Austro-Ungaria se gata a intrá în Novi-Bazar, unde se si ivira semne de resistentia. Sêrbii si bulgarii s'au cam ciondranitu pentru regalarea granitiei, dar la porunc'a tiarului s'au ciulitu. Conflictul greco-turcescu ia dimensiuni totu mai mari, Osman pasia își concentréza toti ostasii la granit'a greca. Principele Bulgariei la 25 l. c. va sosi la Constantinopole, unde va petrece trei díle, apoi va plecá sè-si ocupe tronul. Rusia se arméza ierasi, spre acestu scopu se întrebuintéza 20 milióne de ruble. Corpurile legiuitóre ale României, verificându titlurile alesilor, au constituitu birourile.

Regul'a costumului la curtea englesa. Regin'a Victoria, care nu pórtá de cátu haine negre cá semnu de doliu pentru sojiul ei principele Albert, nu este nici de cum indiferenta față cu vanitatea lumii. La curtea ei este ori cui oprita întrarea déca nu este îmbracatu în modul prescriu. În anticamer'a pentru dómne, se afla prim'a cameriera a reginei, care trece în revista pe cele cari intra. Déca afla ceva de observatu la îmbracamintea uneia, atunci i refusa puru si simplu întrarea la regin'a. Mai cu osebite observa decoltarea rochiilor. Nici pré multu, nici pré puțin nu este admisu. Ajunge o diferentia de unu centimetru si usi'a se închide nenorocitei, care trebuie sè se întórca rușinata acasa. Fric'a de acésta teribila judecata din partea curtii, a îndemnatu pe dómne d'a se adresá la cusatorés'a reginei care este infalibila. Înse pretiul este mare. Pentru a face o rochia, costa o mie de franci, asiá cà trebuie o avere princiaru pentru a platí unu asemenea pretiu. Apoi multe cari mergu la curte nu sînt bogate. Pentru a curmá acestu înconvenientu s'au unitu mai multe ducese, cu duces'a Southerland în capu, si au strínsu sum'a de 100,000 lire sterline, pentru a înfintia o croitoria, unde se va lucrá dupa adevératul fasonu, precum cere etichet'a curtii si costându mai eftinu.

Adevérata tragedía. Din Königsberg se scrie: Unu plugaru si-a vëndutu în tîrgu unic'a vaca si a capetatu pentru ea o bancnota de 100 marce. Copilasiul lui din caru a scosu bancnot'a din busunarul parintelui seu si a începutu sè se jóce cu ea, apoi o spintecá. La acést'a parintele întrátata se mânia, încátu își tocá în capu copilul. Dar în curéndu i parú reu, si sosindu acasa, povesti sojiéi sale ce a facutu. Biét'a femeia, care tocmai își scaldá copilit'a, la audiul acestei întemplári grozave murí la momentu, iér copilit'a se înneacă în apă de scaldatu. Parintele a fost arestatu.

Nor'a tiarului. Dílele trecute díuarele au scrisu multu, cà principess'a rusa Maria Paulowna e bolnava. Dêns'a e nor'a tiarului, soji'a marelui duce Vladi-

mir, maritata de 5 ani si acuma se afla în etate de 25 ani. Caus'a bólei sale a fost o nascere grea, dar deja pericolul a trecut.

Garibaldi se însóra! Precum se scie, betrânul erou traiesce despartítu de soçi'a sa legiuita, si mam'a pruncilor sei e — econom'a lui. Acuma, la svatul amicilor sei, elu meditéza, cá óre n'ar fi bine a întrá în casatoria legiuita cu acésta femeia, cá astfel si pruncii sei se póta capetá pensiunea ce li compete cá urmatori legiuiti ai lui Garibaldi.

Linia ferata Brasíov-Ploesci s'a deschis în septemân'a trecuta. Incátu privesce întrerumperea liniei între Sinaia si Podul-Vadului (mai sus de Câmpina,) circulațiunea se face cu trasuri fórté comóde: landouri, factóne, omnibuse deschise si altele, cu preturi de 8 lei pentru cei din clas'a I si II, si de 4 lei pentru cei de a III clasa.

Comóra gasita. Cetimu în „Renasceréa“, cá cu ocasiunea construirii liniei ferate Ploesci-Predeal s'a descoperitu o comóra. Ministeriul românú a si primitu niște monede mari de argintu.

Unu omu îngropatu de viu. Sub acestu titlu „Renasceréa“ din Bucuresci ni povestesc, cá locuitorul Nicolae I. George din comun'a Pacureti se lasá într'o fântana de pacura. De odata se audí cá o detunatura de tunu si paméntul cadíu din tóte părțile si îngropá pe nenorocitul, la afunđime de celu putínu 5 stângeni. Omenii adunati numai decátu începura se scótiá paméntul, si se mántuiesca pe nefericitul omu. Resultatul înca nu se scie.

Maialuri. Șcólele române gr. or. din Sibíu au arangiatu la 8 junie maialu. Corpul învetiátorescu de la șcóla normala gr. or. din Saliste a datu asemenea în 8 junie unu maialu.

În Paris s'a datu o mare represintațiune în teatrul de opera în folosul nenorocitilor dela Seghedin. A asistatu unu publicu numerosu. Vinitul este mare. Diuaristic'a ungresca va tramite o adresa de multiamita diuarului „Figaro“ din Paris, care arangia acésta festivitate.

Entusiasmul ungrescu de multe ori se manifesta într'unu modu atátu de escentricu, încátu devine absurdu. Iéta unu esemplu nou. Subret'a teatrului popularu d'aice, dn'a Soldos, avéndu se mérga dílele trecute a debutá în provincia, anume la Nyiregyháza, publicul de acolo într'atáta se entusiasma, încátu decise a-o primí cu banderiu în frunte cu comitele supremu. Subret'a favorita a publicului ungrescu ínse avú mai multa judecata seriósa, si se duse cu o jumetate de či mai de graba, si astfel, nefacéndu-se nici o primire cu banderiu, cavalerii ei scapara de risul lumii.

Solowjew, atentatorul tiarului, a fost condamnatu la mórte; sentinti'a s'a executatu în Petersburg la 9 l. c. Elu n'a descoperitu nici unu secretu.

Sciri scurte. Trausch, profesoru de chimia la șcóla de farmacia din Bucuresci, a moštenitu dupa unu unchiu al seu din Anglia 75 milióne de franci. — **Ministrul Wenkheim** în septemânile din urma a fost greu bolnavu, dar acuma se afla mai bine. — **Unu advocatu din Budapesta,** dr. în drepturi, Carol Kopesányi, dílele trecute a facutu si doctoratul în medicina, va se díca e dr. duplu; înainte de miédnadi va aperi pe clienti, dupa miédnadi va vindecá bolnavi. — **La espositiunea din Alba-Regala** în díu'a de Rusali s'au facutu mai bine de 50 de furaturi din bunare.

Suvenirea mortilor.

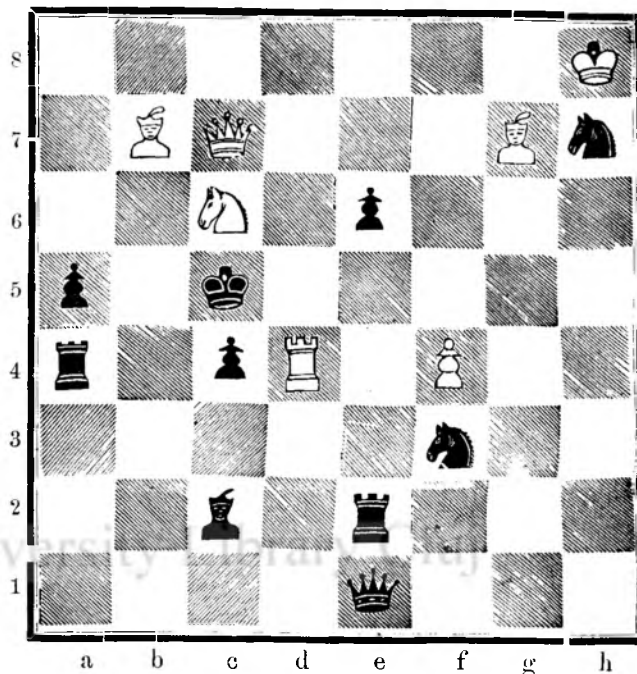
Mihail Cucíuba de Teiusi, funcționaru al comitatului Arad prin mai multe decenie, a încetatu din viétia la Arad, la 9 junie, în etate de 82 ani. Îl gelescu fiii: Emilia maritata Bogdanu, Iosif si Anna Maria maritata Bökényi, si ginerii Vincențiu Bogdanu si Ioanu Bökényi. Inmorméntarea-i se faci la 10 junie, asistându unu publicu fórté numerosu.

Teodoru Ardeleanu, proprietaru în Beiusu, a încetatu din viétia la 9 l. c. în etate de 53 ani. Îl plângu fiii si ficele: Maria cu soçiul seu Elia Frențiu, Alecsiu, Ecatarina, Georgiu, Ioanu si Petru.

Problema de sácu.

De A. Morarescu.

Negru.

Albu.

Albul începe si la a patr'a trasura díce matt.

Terminul de deslegare e 25 juniu. Cá totu-de-una, si de asta-data se va sorti o carte.

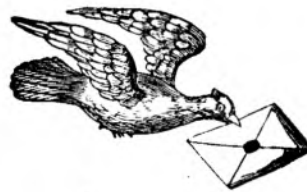
Deslegarea problemei de sácu din nr. 34:

Albu.	Negru.
1. Tb3—d3	f5—f4
2. Rn.h4—e1	Cb2—d3 :
3. Fd8—b6 †	Rc5—b6 :
4. Rn.d1—a5 †	Rb6—a5 :
5. Cd6—c4 matt.	

Celelalte variațiuni se facu în patru trasure.

Deslegare buna n'amu primitu dela nimene.

Post'a Redactiunii.

Arad. P. Ce se facemu déca spaciul ni-e atátu de ingustu si numerul colaboratorilor nostri atátu de mare. Ambele cátu mai curéndu.

Paris. ?

Caransebesiu. Așteptámu schitiele dela Mehadia.

Dnei B. A. in G. Ve multiamimu. Déca si alte abonante vor nisui a mai cástiga si alte abonante, si nrul de joi va contíne totu-de-una o cóia întréga.

Bucuresci. Ve multiamimu. si ve rugámu continuati!

Proprietaru, redactoru respundítoru si editoru: **IOSIFU VULCANU.**

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Budapest'a. 1879. Bulevard-Museu nr. 10.